

ความบาป

คริสตจักรในยุคต้นๆ ทำการศึกษาเรื่องของ “ความบาป” โดยพยายามจัดแบ่งความบาปออกเป็นลักษณะต่างๆ จัดเป็นแนวความคิด เพื่อช่วยให้เราสามารถจดจำลักษณะ “บาป (SIN)” ที่ปรากฏเป็นรูปแบบต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์

ในช่วงศตวรรษแรก บาทหลวงนักศาสนศาสตร์ชาวกรีกชื่อ EVAGRIUS OF PONTICUS ได้จัดแบ่งลักษณะความบาปออกเป็น “8 ลักษณะ”

หลังจากนั้นอีก 200 ปี POPE GREGORY THE GREAT ได้เขียนหนังสือการไคร่ครวญรำพึงภาวนาพระธรรมโยบ ท่านได้จัดลักษณะของบาปเป็น “7 ลักษณะบาป” เพื่อช่วยให้เราเข้าใจถึงจริยธรรมในชีวิตคริสเตียน และยิ่งไปกว่านั้นเพื่อให้เรามองเห็นและเข้าใจว่าชีวิตที่ตกอยู่ในอำนาจของความบาปนั้นเป็นเช่นไร

ในช่วงสมัยยุโรปยุคกลาง “7 ลักษณะบาปที่นำสู่ความมรณา” ได้ถูกจัดเป็นมาตรฐานในการแบ่งกลุ่มลักษณะของความบาป ผู้นำคริสตจักรและนักศาสนศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของคริสเตียนคือ THOMAS AQUINAS ในปี 1270 ได้เขียนหนังสือ CLASSIC เรื่อง ON EVIL (DE MALO) ซึ่งวิเคราะห์ 7 ลักษณะบาปอย่างชัดเจน ในเวลาต่อมาท่านได้นำ “7 ลักษณะบาปที่นำสู่ความมรณา” มาวิเคราะห์และเขียนเป็นตำราศาสนศาสตร์ที่มีชื่อเสียงทั่วโลกนักศาสนศาสตร์ปัจจุบันก็ยังใช้กันอยู่ คือ “THE GREAT SUMMA THEOLOGIAE”

หลังจากนั้นตลอดประวัติศาสตร์ “7 ลักษณะบาป” ยังใช้กันตลอดมาจนถึงทุกวันนี้

“กายวิภาควิทยาของ บาป”

THE ANATOMY OF SIN

ปัจจุบันนี้เราอยู่ใน *“สังคมที่ไม่มีความบาป”* แต่ก่อนที่ท่านจะคิดว่า ผู้รับใช้ของท่านสงสัยจะเพี้ยน หรือ สอนผิดๆ ผมขออธิบายว่า ผมหมายความว่าอย่างไรที่กล่าวเช่นนั้น ผมกำลังชี้ให้เห็นว่า สังคมปัจจุบันมองข้ามเรื่องความบาป โดยไม่ตระหนัก ไม่สนใจ หรือให้ความสำคัญที่จะจัดการกับเรื่องความบาป

สำหรับสังคมตะวันตกและสังคมไทยปัจจุบันนี้ พระเจ้า ไม่ใช่พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ หรือ พระเจ้าอย่างที่คริสเตียนเราเชื่อวางใจมาแต่กาลก่อน คนยุคนี้เขาชอบพระเจ้าแบบส่วนตัว พระเจ้าที่ฉันสามารถ “ต่อรองเรื่องต่างๆ เพื่อตัวฉันเอง”; พระเจ้าที่ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจ ; พระเจ้าที่ไม่ทำทนายฉัน; พระเจ้าที่ฉันไม่ต้องทรมานให้มากนัก ; พระเจ้าที่ไม่มาตัดสินฉัน ; พระเจ้าที่จะเห็นด้วยกับฉันสนับสนุนความต้องการของฉัน ในทุกๆ สิ่ง ในทุกๆ เรื่อง ถ้าดูดี ๆ แล้วพระเจ้าองค์นี้, ที่เป็นที่ต้องการ, ที่แท้จริงก็คือตัวของฉันเอง (ตัวกูของกู)

สังคมปัจจุบันจะมองและยอมรับแต่เพียงบาปชนิดเดียวคือ บาปที่ผิดต่อตนเอง จุดมุ่งหมายยิ่งใหญ่ในชีวิตคนปัจจุบันนี้คือ การค้นพบ “ตัวเอง” “My Self” ความบาปยิ่งใหญ่คือ → การที่คุณล้มเหลวที่จะเป็นตัวของคุณเอง ; ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงสุด ตัวที่คุณอยากจะเป็นจริงๆ ตัวที่คุณมีโครงการคิดที่จะเป็น

คุณเคยสังเกตไหมว่า คำศัพท์เกี่ยวกับจริยธรรมที่เคยใช้ ได้เปลี่ยนแปลงไป

1. สังคมเรามักจะพูดกันว่าเป็น “ความพลาดพลั้ง (Mistake)” “ความผิดพลาด” หรือ “สำคัญผิด” มากกว่าที่จะพูดว่า เป็น “ความผิดความบาป (SIN)”
2. เรามักจะพูดกันว่าเป็น “ความประพฤติที่ ยอมรับไม่ได้” หรือ “ความประพฤติที่น่าละอาย” (อดสู) มากกว่าที่จะพูดว่า “เป็นความบาป” หรือ “การกระทำผิดบาป” หรือ “การกระทำที่เลวร้ายหรือชั่วร้าย”

ไม่น่าแปลกใจเลย คำศัพท์ที่เกี่ยวกับจริยธรรมในชีวิตปัจจุบันสะท้อนให้เราเห็นโลกทัศน์ของสังคมปัจจุบันว่าไม่ได้มีการเอาจริงเอาจังเรื่องความบาป แต่กลับให้ความอะลุ่มอล่วยกับความบาป เรากลบเกลื่อนและไม่ยอมรับความบาป หรือ ความรู้สึกผิดในชีวิตของเราเอง !

เรื่องจากการ์ตูน “PEANUTS” มีรูปภาพของตัวการ์ตูนเอก CHARLIE BROWN นอนบนเตียง โดยมีสุนัขตัวโปรด SNOOPY นอนอย่างสบายอารมณ์บนตักของเขา CHARLIE BROWN มักมีมุมมองคิดปรัชญาเกี่ยวกับชีวิตโดยทั่วไป และเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง CHARLIE BROWN พูดกับตัวเองว่า “บ่อยครั้งเมื่อฉันนอนไม่หลับ ฉันถามตัวเองเสมอว่า ฉันได้ทำผิดพลาดอย่างไร ? ” แล้วสีหน้า CHARLIE BROWN ก็เศร้าสร้อยและพูดต่อว่า “สงสัยฉันคงจะต้องใช้เวลาอนคิดใคร่ครวญมากกว่าหนึ่งคืนถึงจะรู้คำตอบ.....”

เราก็ไม่ต่างจาก CHARLIE BROWN ที่ต้องเผชิญกับคำถามลักษณะเดียวกัน ทำไมโลกของเราถึงอยู่ในสภาพเช่นนี้ ? .....ทำไมตัวของเราเองถึงอยู่ในสถานภาพเช่นนี้? เมื่อเรามองดูปัญหาหรือข้อบกพร่องของเรา

- ❖ ทำไมจึงมีปัญหาการคอร์รัปชันและความยากจน ความเสื่อมโทรมถดถอยเกิดขึ้นมากมายในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีส่วนถ่วงความเจริญและการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น
- ❖ ทำไมประเทศไทยของเรา มีปัญหาเรื่อง การคอร์รัปชันในทุกระดับชั้นของสังคม ในทุกวงการ
- ❖ ทำไมช่องว่างระหว่างคนจน – คนรวยมีมากในสังคมไทย และมีแนวโน้มจะมากขึ้นอีก
- ❖ ทำไมเราถึงปล่อยให้มีความโลภ และวัตถุนิยมซึ่งนิยมชมชอบในความฟุ้งเฟ้อในสังคม ซึ่งนำไปสู่ความอยุติธรรมในสังคม ; การเป็นหนี้และการที่ไม่รู้จักพอเพียง
- ❖ ทำไมในเวลาไม่ถึงมีการเกลียดชังและการต่อสู้ขัดแย้ง ระหว่างประเทศ
- ❖ ทำไมมีอาชญากรเกิดขึ้นมากมายทั้งในและต่างประเทศ
- ❖ ทำไมการไม่มีจริยธรรมในเรื่องเพศ และการดักดวงผลประโยชน์ทางเพศพาณิชย์จึงเกิดขึ้นมากมาย
- ❖ ทำไมเกิดการล่มสลายของสถาบันครอบครัว การหย่าร้าง – การขัดแย้ง มีให้เห็นอย่างมากมายในสังคม

❖ทำไมคนในปัจจุบันนี้ จึงทำงานด้วยยากและจะคอยปกป้องตัวเองเสมอ ทำไมจึงมีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นและจะเอาใจใส่เกื้อกูลเฉพาะพวกพ้องของตน

❖..... ในฐานะที่เราเป็น มนุษย์ เรารู้สึกบ้างใหม่ว่าเป็นการยากที่จะทำสิ่งต่างๆให้ถูกต้อง

❖ทำไมแม้แต่ประชากรของพระเจ้า ยังรู้สึกว่า มันยากที่จะทำสิ่งต่างๆ และรักษาไว้ให้ถูกต้อง

.... ทำไม !.....

คำตอบที่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคำถามเหล่านี้มีเพียงคำเดียวเท่านั้น คือ “ความบาป” (SIN) กล่าวได้ว่า ความบาปเป็นรากเหง้าของปัญหาของสภาพของมนุษย์ที่เป็นอยู่ หรือ ของความล้มเหลวของมนุษย์ และความทุกข์ทั้งมวลของมนุษย์ชาติ

ศาสนาคริสต์มีเอกลักษณ์ที่สำคัญ คือ เรื่องการจัดการเรื่อง “ความบาป” แต่ความบาปของศาสนาคริสต์มีความหมายที่ลึกซึ้งมาก (แตกต่างจากความบาปในโลกทัศน์ของศาสนาพุทธ) เราจะไม่สามารถเข้าใจ คำตรัสของพระเยซู หรือ คำตักเตือนของพระองค์ หรือ ตระหนัก และเห็นคุณค่าของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ หรือ เข้าใจความหมายของไม้กางเขนได้โดยปราศจากความเข้าใจเรื่อง “**ความบาป**” เราจะต้องมีมุมมอง, ทักษะและความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องของ “บาป” เราจึงจะเห็นและเข้าใจความสำคัญ ความร้ายแรง และผลที่เกิดขึ้นเนื่องจาก **ความบาป !**

“²¹เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

โดยการสละ “พระชนม์ชีพขององค์พระเยซูคริสต์” พระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า เป็น “ผู้รับความบาปของมนุษย์ชาติในโลก” และ ทรงรับเอาพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อโลกนี้ ทรงรับเอาความรู้สึกผิด(guilt)เนื่องจากความบาปของมวลมนุษย์ และทรงรับเอาการลงโทษอันเป็นผลจากความบาปของมนุษย์ ถ้าเราไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความบาป เราก็คงจะไม่ตระหนักถึงความเร่งด่วนในพระกิตติคุณที่ผู้เขียนเรียกร้องเราทั้งหลายให้รับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้เรารอดพ้นจากความบาป หลุดพ้นจากเวรกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากความบาป ถ้าเรามีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง “ความบาป” เราจะเห็นถึงความสำคัญเร่งด่วนและความน่ากลัวสยดสยองและอันตรายที่จะเกิดขึ้นหากว่าเราจะสูญเสียชีวิต โดยที่เราไม่ได้เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์

ปัญหาหลักของมนุษย์โลก เป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยากมาก ความบาปเป็นปัญหาของมนุษย์ที่มีมานานที่สุดและต้องการการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนที่สุด

บาป เป็นปัญหาใหญ่ของมนุษย์ ที่มนุษย์ไม่สามารถจะแก้ไขได้เอง โดยลำพังมนุษย์มองไม่เห็นปัญหานี้อย่างที่ควรจะเห็น นอกจากพระเจ้าจะสำแดงให้เราเห็น

คำสุภาษิตโบราณกล่าวว่า “ถ้าท่านอยากทราบว่าเป็นอย่างไร อย่าไปถามปลา” ที่พูดเช่นนั้นเพราะปลาเกิดในน้ำ ปลานั้นรู้จักแต่น้ำ ปลา มันไม่รู้จักสิ่งอื่นใดที่จะมาเปรียบเทียบกับน้ำ

เช่นเดียวกันมนุษย์เราเกิดมาในโลกแห่งความบาป ธรรมชาติบาปนั้นอยู่ในตัวของเราตั้งแต่เกิด เราจะไม่ค่อยรู้สึกซ้อคในความบาปที่อยู่รอบตัวเราจนกว่าเราได้เผชิญกับความบาปในลักษณะเลวร้าย

สุดท้าย บางครั้งเราคิดว่าในพระวจนะของพระเจ้าสอนตกขอบเกินไป หรือ กล่าวเกินความเป็นจริง “¹²เขาทุกคนหลงผิดไปหมด เขาทั้งปวงเลวทรามเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่กระทำดี ไม่มีเลย” (โรม 3:12)

: ถ้าท่านอยากเข้าใจและรู้จักว่า “ความบาป” คืออะไร อย่าไปถามคนบาป

: แล้วเราจะใช้อะไรเป็นมาตรฐาน ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ และวิเคราะห์ตัวของเราเอง ??

JOHN CALVIN นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ที่ยิ่งใหญ่ได้สรุปว่า

“สิ่งที่เที่ยงแท้แน่นอนคือ มนุษย์ไม่สามารถมี ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับตัวของมนุษย์เอง นอกจากจะอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ใคร่ครวญพระลักษณะของพระเจ้าก่อน แล้วจึงกลับมาพิจารณาใคร่ครวญตนเอง มนุษย์มักจะมองดูตนเอง ถูกต้อง ฉลาด และสะอาดบริสุทธิ์ ความคิดที่ยิ่งผยองเช่นนี้เป็นธรรมชาติที่อยู่ในตัวของเรา นอกจากจะมีหลักฐานที่ชัดเจนที่จะตราหน้าเราว่า เรานั้นมีความผิด โง่เขลา และไม่บริสุทธิ์มีมลทิน มนุษย์มักตัดสินว่าตน ถูกต้อง ฉลาด และบริสุทธิ์”

การที่เราจะเข้าใจ “ความบาป” เราจะต้องเริ่มต้นดังนี้

1) ความบาป คือการกบฏต่อพระเจ้า (Sin is rebellion against God)

ในพระวจนะของพระเจ้าเริ่มต้นกล่าวถึง “ความบาป” ว่าเป็นการกบฏต่อพระเจ้า ดังนั้นถ้าเราจะเข้าใจเรื่องความบาปเราควรที่จะทำความเข้าใจว่า “ความบาปคือการกบฏต่อพระเจ้า” พระเจ้าทรงสร้าง มนุษย์บรรพบุรุษคู่แรกของโลกคือ อาดัม — อีฟ “ตามพระฉายาของพระเจ้า” ฉายาในที่นี้ไม่ใช่รูปร่างหน้าตา แต่หมายถึงบุคลิกลักษณะ (MADE IN THE IMAGE OF GOD) พระเจ้าทรงมอบโลกที่สวยงามให้เขาทั้งสองคนอาศัยอยู่โดยมอบหมายสิทธิอำนาจในการครอบครองดูแลสิ่งต่างๆที่พระเจ้าทรงสร้าง มนุษย์ถูกสร้างโดย “ปราศจากบาป” ไร้เดียงสาและอยู่อย่างมีความสุข แต่พระเจ้าทรงมีเงื่อนไขประการเดียว แต่มนุษย์ทั้งสองได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขนั้น

แม้ว่าพระเจ้าทรงประทานสิ่งต่างๆเหล่านั้นให้มากมาย แต่มนุษย์ต้องการจะได้อีกกว่านั้น / เป็นมากกว่านั้น ขบวนการความคิดของ มนุษย์ที่คิดว่าประสบการณ์จากสติปัญญาที่ทำให้เขา รู้ดี รู้ชั่ว จะทำให้เขา “เป็นเสมือน — พระเจ้า” คือ “ความบาป” มนุษย์ได้ต่อต้านขัดขืนต่อสู้กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้

สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นการตัดสินใจของคน 2 คน แต่อาดัมกับอีฟเป็นตัวแทนของมวลมนุษยชาติ ซึ่งเราแต่ละคนได้ยืนยันสิ่งที่เกิดขึ้น โดยการตัดสินใจเลือกของเราแต่ละคนที่ตั้งใจที่จะทำความผิด ซึ่งเรียกว่า “THE FALL” (การตกลงในความบาป) มันไม่ใช่เป็นการตัดสินใจโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่เป็นความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะปฏิเสธพระเจ้าและพยายามมีสิทธิอำนาจเสมือนพระเจ้า ซึ่งนำไปสู่ความมืด เป็น การกบฏต่อต้านที่ยิ่งใหญ่ซึ่งก็คือ → “การตกลงในความบาป”

เราจำเป็นต้องเริ่มต้นจากจุดนี้ ถ้าเราจะเข้าใจความบาป เราไม่สามารถเข้าใจความบาปได้อย่างสมบูรณ์จริงจังโดยปราศจากความเข้าใจว่าความบาปอยู่ในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ถูกสร้างกับพระเจ้าผู้ทรงสร้างซึ่งพระเจ้าผู้ทรงสร้างทรงมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับมนุษย์และทรงเรียกร้องที่จะเป็นเจ้านายเหนือชีวิตของเรา บาป ไม่ได้เป็นเรื่องของ การทำผิดกฎเกณฑ์ แต่เป็นเรื่องของ

ความสัมพันธ์ที่ขาดสะบั้น ไม่ใช่เพียงแค่ความสัมพันธ์ที่สูญเสียไป แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ถูกประกาศ ยกเลิก

“**ความบาป**” คือ การที่เราพยายามมีชีวิตอยู่โดยปราศจากพระเจ้า ไม่ต้องการการทรงสถิตอยู่ ด้วยของพระเจ้า ; ไม่ต้องการทราบหรือแสวงหาว่าพระเจ้านั้นมีพระประสงค์อย่างไรในชีวิตของเรา ; ไม่ต้องการดำเนินชีวิตติดตามพระเจ้าอยู่ในทางของพระเจ้า ซึ่งเป็นความผิด ที่สำคัญที่สุดของมวลมนุษย์ ความรู้สึกผิดนี้อยู่ในชีวิตของทุกคน (โรม 3:23; 8:6-8)

นักปรัชญาพยายามให้เหตุผลกล่าวแก่เรื่องความบาป นักการเมืองก็มองข้ามและเพิกเฉย แต่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าจะเปิดเผยให้เห็นถึงความบาป

เราไม่สามารถกล่าวแก่ความบาปได้อย่างแท้จริง เราไม่สามารถ มองข้ามเพิกเฉยได้ตลอดไป ในที่สุดเรา จำเป็นที่จะต้องเผชิญกับความบาป

เรามีทางเลือก 2 ทางคือ เผชิญกับความบาปเดี๋ยวนี้ ! โดยการที่เราสารภาพความผิดบาปต่อ พระพักตร์พระเจ้า หรือ เผชิญกับพระเจ้าในเวลาแห่งการพิพากษาที่จะมาถึง !

พระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์ทั้งปวงเพื่อให้เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์ และพระองค์ทรงดูแล ปกป้องคุ้มครอง เลี้ยงดูมนุษย์ทั้งหลายในแต่ละวัน แต่พระองค์กลับไม่เป็นที่ต้องการ ไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่เป็นที่ขอบพระคุณ พระองค์ถูกปฏิเสธถูกกันออกไปจากชีวิตและสังคมของคนทั้งหลาย

ผมขอถามพี่น้องทุกๆ ท่านว่า ตัวของท่านดำเนินชีวิตอย่างไรที่เป็น กบฏขัดขืนต่อด้านพระเจ้าผู้ ทรงสร้างเรา กีดกันพระเจ้าออกจากส่วนต่างๆ ของชีวิตของท่านไหม? **คุณให้พระเจ้าเป็นหนึ่ง เป็น เอก เป็นใหญ่ในชีวิตของคุณหรือไม่?**

สิ่งแรกที่ต้องเข้าใจคือความบาป เป็นการกบฏขัดขืนต่อด้านพระเจ้า ส่วนที่ 2 คือ .....

2) ความบาป เป็นการละเมิดฝ่าฝืน (TRANSGRESSION)

พระคัมภีร์ได้ให้คำจำกัดความของ “**บาป**” ในอีกแง่มุมหนึ่งว่าเป็น “การกระทำผิดกฎบัญญัติ” (LAW – BREAKING) การละเมิดฝ่าฝืน กฎบัญญัติของพระเจ้า ในฐานะที่เราทุกคนเป็นคนบาปเรา ทุกคนละเมิดพระบัญญัติ เราไม่ได้ละเมิดในฐานะผู้บริสุทธิ์ ผู้ไร้เดียงสาที่สับสนและรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่ ที่จริงแล้ว กฎบัญญัติของพระเจ้าปรากฏทั่วทุกหนทุกแห่ง พระลักษณะของพระเจ้าสำแดงและบ่งชี้ถึง พระบัญญัติของพระองค์ พระบัญญัติของพระเจ้ามีจารึกอยู่ในจิตใจสำนึกในความรู้ผิดชอบชั่วดีของ มนุษย์ชาติ พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งมีจารึกเป็นลายลักษณ์อักษรในพระคัมภีร์ บ่งบอกนำเราให้เข้าใจ ในน้ำพระทัยของพระองค์

2.1 ความบาปเป็นการล่วงละเมิดต่อพระเจ้า

เราทุกคนล้วนแต่กระทำผิดต่อพระเจ้า ผิดต่อจริยธรรมที่เที่ยงแท้และบริสุทธิ์ที่ปรากฏในพระลักษณะของ พระเจ้าซึ่งประกอบด้วย พระคุณ ความรัก และความถูกต้องที่ไม่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา หรือ สถานการณ์

สังคมปัจจุบันบอกว่าความถูกต้อง ความจริง และความยุติธรรม สามารถเปลี่ยนแปลงไปตาม สถานการณ์ ไม่มี ขาว หรือ ความถูกต้องที่แท้จริง ไม่มีดำ หรือ ความผิดที่แท้จริง แต่ความผิดความถูก เป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นมาเองตัดสินเอง เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมสถานการณ์และความ

จำเป็น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ความจริงเที่ยงแท้ความถูกต้องที่ไม่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์นั้น มีอยู่ เพราะพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ผู้ซึ่งไม่เปลี่ยนไปตามสถานการณ์นั้นทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงเป็นความจริงที่เที่ยงแท้ ผู้ทรงเป็นความดี ความถูกต้อง และความเที่ยงธรรมที่บริบูรณ์ ความบาป คือ การที่เราละเมิดและไม่ยอมรับว่ามีพระเจ้า ละเมิดต่อพระลักษณะของพระเจ้า

2.2 ความบาปเป็นการล่วงละเมิดต่อน้ำพระทัยพระเจ้าที่ทรงสำแดงให้มนุษย์ทราบในจิตใต้สำนึก สติรู้สึกผิดชอบ (หิริโอตตปปะ) (CONSCIENCE) สติรู้สึกผิดชอบ คือ จริยธรรมที่มนุษย์ชาติมีอยู่เพราะความตระหนักถึงพระเจ้า ซึ่งเป็นองค์ถูกต้องบริสุทธิ เป็นความรู้ความเข้าใจในส่วนลึก ๆ ของจิตใจว่ามีความถูกต้อง และความผิดที่ไม่ขึ้นกับตัวเราเอง หรือการตัดสินใจของเรา แต่บ่อยครั้งที่พระเจ้าแห่งความถูกต้องนี้ไม่ได้รับการยอมรับ คำว่า “CONSCIENCE” มีรากศัพท์จากภาษาละติน แปลว่า “มีความรู้ร่วมกับ” นั่นคือ “มีความรู้ร่วมกับพระเจ้า” ความรู้ผิดชอบชั่วดีที่สอดคล้องกับพระลักษณะของพระเจ้านั่นเอง สติรู้สึกผิดชอบชั่วดี คือ มาตรฐานที่เรานำมาใช้ในการตัดสินใจซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานของพระเจ้า

แต่ความบาปนั้นทำให้มาตรฐานสติรู้สึกผิดชอบชั่วดีในคนแต่ละคนสับสน บิดเบือนไปจากมาตรฐานของพระเจ้า บ่อยครั้งที่เราจะฝังความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เราจะกลบเสียงของสติที่เตือนเราจนในที่สุดเราก็จะไม่ได้ยินเสียงของสติที่เตือนเราถึงความถูกต้องและเตือนเราถึงน้ำพระทัยพระเจ้า

2.3 ความบาปเป็นการล่วงละเมิดต่อพระบัญญัติที่ปรากฏในพระคัมภีร์ เราทุกคนรู้จักพระบัญญัติสิบประการที่ให้แนวทางในการดำเนินชีวิตแบบผู้ที่มีพระเจ้า และแบบผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้า พระเยซูคริสต์ได้สำแดงชีวิตของพระองค์ให้เห็นแบบอย่าง และได้ทรงสอนในคำเทศนาบนภูเขาว่า กฎบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่เพียงแต่ครอบคลุมเพียงแต่การกระทำของเรา แต่ครอบคลุมไปในส่วนลึกของจิตใจ ทำที่ทัศนคติ ความคิด และการกระทำ กฎบัญญัติของพระเจ้านั้นได้มีการถูกล่วงละเมิด แม้ว่าดูจากภายนอกจะเป็นคนธรรมะเข้มแข็งไม่เป็นคนซื่อสัตย์ มีศีลธรรมก็ตาม แต่ภายในเราทุกคนเป็นคนบาป

3) ความบาป คือ การเห็นแก่ตัวเอง

แท้ที่จริงแล้ว รากเหง้าของความเห็นแก่ตนเองก็คือ การเอาตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง

เราถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง เหมือนกับดาวนพเคราะห์ (planet) ที่มีพระอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลางดาวนพเคราะห์ อยู่ได้โดยอาศัยพลังงานจากดวงอาทิตย์ และโคจรรอบ ๆ ดวงอาทิตย์ ด้วยแรงโน้มถ่วงของดวงอาทิตย์ ชีวิตมนุษย์ก็เช่นเดียวกันอยู่ได้เพราะพระเจ้าทรงเป็นจุดศูนย์กลางทรงควบคุมดูแลด้วยแรงโน้มถ่วงของพระเจ้าที่จะนำเราให้เข้าสู่ความไพบูลย์ของพระองค์ แต่พระเจ้าถูกผลักออกจากจุดศูนย์กลางของมนุษยชาติ เราแต่ละคนเอาตัวของเราเองเป็นจุดศูนย์กลาง แทน เราจึงวิ่งหลุดจากวงโคจร ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติได้บันทึกถึงความสับสนวุ่นวาย ความทุกข์ และความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากการที่มนุษยชาติไม่มีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง แต่ใช้ตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง และพยายามที่จะมีอำนาจครอบครองเหนือคนอื่น พยายามให้คนอื่นมาโคจรรอบเราแทน ให้คนอื่นยอมจำนนต่อเราต่อความต้องการของเรา ซึ่งเมื่อเราแต่ละคนก็ทำเช่นเดียวกันจึงเกิด ความขัดแย้ง ความสับสนโกลาหลเกิดความทุกข์ ในตัวตนของเรา ในครอบครัว ในสังคมในโลก

เป็นความจริงที่มนุษย์สามารถประพฤติตัวด้วยความเสียสละอย่างสูงส่งเป็นวีรชนคนดี แต่ที่ทำเช่นนั้นได้ก็ด้วยพระคุณของพระเจ้าที่มีอยู่ในตัวคน ๆ นั้น ช่วยเหลือเขาที่จะเอาชนะตนเอง เอาชนะความชั่ว ความเห็นแก่ตัว และสามารถกระทำความดีให้ปรากฏ

เมื่อเราวิเคราะห์ชีวิตของเรา ความคิด แรงจูงใจ และการกระทำ เราจะพบว่า ความเห็นแก่ตนเองเป็นพลังอำนาจที่มหาศาลในการผลักดันชีวิตของเราแต่ละคน เมื่อเราไม่ได้ตั้งใจปรารถนาความฝันของเราสลายเมื่อนั้นเราจะพบว่ายากที่จะขวางกั้นความเห็นแก่ตนเองของเราให้เป็นที่ปรากฏต่อผู้อื่น

มีผู้กล่าวไว้ว่า “หลายคนหาว่าฉันเป็นคนที่อุทิศใจ หงุดหงิด ขี้โกรธ แต่ไม่จริงหรอก ถ้ายอมตามใจฉันละก็คุณจะไม่มีความได้พบใครในโลกนี้ที่จะมีอารมณ์เย็นเป็นที่พอใจ อารมณ์ดี น่าคบไปกว่าฉันอีก”

ผลของความบาป

1) ความบาป ทำให้เกิดการล่มสลาย บกพร่อง และบิดเบือนของธรรมชาติของมนุษย์

ในโลกเรามีปัญหาต่าง ๆ ความขาดแคลนความไม่เพียงพอ เพราะว่ามีมนุษย์เรานั้นมีข้อบกพร่อง เรานั้นอ่อนแอ และมีเจตนาที่จะไปในทางที่ผิด เราไม่เพียงแต่ไม่ค่อยจะสมบูรณ์แต่เรานั้นได้เสียนิสัย (สันดานเสีย — นิสัยถาวร) เรามักจะหวังให้โลกและสังคมนี้มุ่งไปในทิศทางที่สมบูรณ์ แต่เราก็เผชิญกับความล้มเหลว ความผิดพลาดเต็ม ๆ ความหงุดหงิดไม่ได้ตั้งใจครั้งแล้วครั้งเล่า ดังที่พบในประวัติศาสตร์ ; ในธรรมชาติของมนุษย์ ; ในตัวของเราเองแต่ละคน

ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมเราได้พัฒนาเติบโตขึ้น และหลายสิ่ง หลายอย่างได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ โดยพระคุณและความดีของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง (ดูจากประวัติศาสตร์) เพียงแต่ว่าเราไม่ได้ยอมรับหรือเห็นความสำคัญของผู้ให้ หรือแม้แต่ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงกระทำสิ่งดีให้แก่เรา มนุษย์เราเองได้ยอมแพ้และตกลงในธรรมชาติบาปของเราเองครั้งแล้วครั้งเล่า มนุษย์เราเองกลับกลายเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของตนเอง

เราใช้ความรู้สติปัญญาความสามารถเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองตอบสนอง ความทะเยอทะยาน ความปรารถนาต่าง ๆ ความต้องการเพื่อตัวเราเองนั้นเป็นแรงผลักดัน มนุษย์เรานั้นแม้ว่าจะเป็นนักคิด แต่เมื่อมาถึงเรื่องตอบสนองความต้องการของตัวเองมักจะไม่มีความเห็นอกเห็นใจ

ท่าน อ.เปาโลเขียนว่า “¹⁷เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันและเป็นพยานในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปท่านอย่าประพฤติอย่างคนต่างชาติที่เขาประพฤติกันนั้น คือมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ไร้สาระ ¹⁸โดยที่ความคิดของเขาผิดมนไป และเขาอยู่ห่างจากชีวิตซึ่งมาจากพระเจ้า เพราะเหตุความไม่รู้เท่าถึงการซึ่งอยู่ในตัวเขา อันเนื่องมาจากใจที่แข็งกระด้างของเขา” (เอเฟซัส 4:17-18)

ในพระวจนะของพระเจ้าบอกชัดเจน “การที่มนุษย์เราตกในความบาป” มีผลกระทบต่อเราในทุก ๆ ด้าน ไม่มีสักด้านหนึ่งที่ไม่ถูกผลกระทบ ทางด้านสติปัญญาความคิดของเรา ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านความคิดเป้าหมายแรงจูงใจ ด้านอุปนิสัย การประพฤติ ส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับผลกระทบเช่นกัน ในสถานการณ์ลักษณะเช่นนี้พระเยซูคริสต์จึงได้ตรัสเตือนว่า เราทั้งหลายซึ่งเป็นคนบาปตกเป็นทาสของความบาป กล่าวโดยรวมผลกระทบของความบาป ทำให้ความเป็นมนุษย์ของเราไขว่เขว เสียหาย บิดเบือน และเสื่อมโทรมเพราะความบาป เรามีดำหนีสัมบูรณ์ในจุดศูนย์กลางของความเป็นมนุษย์เรา

ซึ่งเป็นสภาวะภัยพิบัติที่มวลมนุษย์ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่

2) ความบาป ทำให้เราเกิดความล้มเหลวในการที่เราพยายามที่จะกระทำดีและประพฤติดี
คำในภาษาฮีบรูในพระคัมภีร์เดิมคำว่า “ความบาป” (SIN) คือ “CHATTAH” ซึ่งมีความหมายว่า “พลาดออกจากเป้าหมาย” (MISSING THE MARK) “ภาพของคนที่ยิงธนู กำลังเล็งไปที่เป้าหมาย และเมื่อยิงก็พลาดไปจากเป้าหมาย”

ในพระคัมภีร์ใหม่ จากพระธรรมโรม หลังจากที่ความบาปได้รับการเปิดเผยท่ามกลางคนทั้ง 2 กลุ่มคือ ชาวต่างชาติซึ่งไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติกับชาวยิวซึ่งมีธรรมเนียมปฏิบัติ อ.เปาโลได้กล่าวสรุปว่า “²³ เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23)

แม้ว่าเราคิดว่าเราจะสามารถ ปฏิรูป หรือ ปรับปรุงแก้ไขวิธีการดำเนินชีวิตของเรา เช่น โดยหันกลับมาเคร่งครัดในศาสนา รักษากฎธรรมบัญญัติ กระทำการดีต่างๆ และประพฤติดี แต่เรากลับล้มเหลวพลาดจากเป้าหมาย (เป้าหมายที่พระเจ้ามีไว้สำหรับมนุษย์) ไม่ว่าเราจะพยายามรักษาการประพฤติกระทำดี หรือ พยายามรักษามาตรฐานการดำเนินชีวิต

A) เมื่อเราพิจารณาวิเคราะห์ แรงผลักดันจูงใจ ที่เรามีอาจไม่บริสุทธิ์ไม่ถูกต้อง

B) เมื่อเราพิจารณาวิเคราะห์ การอธิษฐานของเราพบว่ามีอุปสรรคอธิษฐานครึ่งๆ กลางๆ ไม่มีเวลา ไม่ค่อยจะเชื่อมากนัก ขาดความวางใจเมื่อเราสำรวจดี ๆ บ่อยครั้งที่เราวางใจตนเอง ฟังพากำลังความรู้ความสามารถของตนเอง

ในการที่เราตอบสนอง ต่อความล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า เราพยายามหาข้อแก้ตัว หลายครั้งที่เรากล่าวโทษผู้อื่นโดยอ้างว่าเขาทำให้เราล้มเหลว (ไม่เคยสำรวจตัวเอง หรือโทษตนเอง)

เหมือนเด็กผู้ชายคนหนึ่งซึ่งคุยกับบิดาของตนที่กำลังอ่านรายงานการศึกษาประจำปี เด็กกล่าวว่ากับบิดาว่า “คุณพ่อครับ คุณพ่อคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร ! ปัญหาทางพันธุกรรม หรือสภาพแวดล้อม”

มนุษย์เรามักจะรีบกล่าวโทษผู้อื่นเสมอหรือหาข้อแก้ตัว แต่จริงๆ แล้วเราต้องรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่เราได้ตัดสินใจเลือก

เรามักจะหลบซ่อนตัวเราเองอยู่ในภาพพจน์ (ดูภายนอกภาพพจน์ดี แต่ตัวจริงๆ ของเราเป็นเช่นไร) เรามักจะประสาสัมพันธภาพพจน์ที่ดีของตัวเองของเราเองต่อผู้อื่น (ตัวจริงเราเป็นเช่นไร) เรายังรักเราชอบคนที่ชอบสรรเสริญเยินยอตัวเราในทุกๆ เรื่อง

เหมือนพวกฟาริสีที่เขายื่นอธิษฐานข้างคนเก็บภาษีในคำอุปมาที่พระเยซูทรงสอน ที่เขาอธิษฐานเสียดังขอบพระคุณพระเจ้าที่เขาไม่เหมือนกับคนเก็บภาษี (คนบาปในสายตาพวกยิว) พี่น้องทั้งหลาย คนบาปนั้นเขาต้องการ พระคุณของพระเจ้า !

3) พระเจ้าทรงประทานความรอดแก่เราทุกคน

ในพระวจนะของพระเจ้าสำแดงถึงหนทางที่พระเจ้าทรงจัดการกับปัญหาที่เลวร้ายและเร่งด่วนที่สุดของมวลมนุษย์ซึ่งต้องการการช่วยกู้จากพระองค์ พระองค์ทรงยอมมาบังเกิดในโลก “พระเจ้าช่วยให้รอดของโลกนี้” โดยพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถช่วยเราให้พ้นจากความผิดบาปและความรู้สึกสำนึกในความผิด และการพิพากษาจากพระเจ้า

พี่น้อง ! เมื่ออ่านในพระคัมภีร์ประหลาดใจบ้างไหม ภาพพจน์เรื่องราวของความบาปที่ถูกบรรยายในพระคัมภีร์ได้ถูกตอบสนองด้วยภาพพจน์ของ “ความรอด” พี่น้อง อ่านดู.....ได้ฟัง..... วิเคราะห์.....นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ในชีวิตของท่านทั้งหลาย

3.1 จากพระวจนะฯ มนุษย์เราทุกคนถูกทำให้เป็น “มลทิน” จากความบาปของเราเองและเราต้องการ “การชำระล้าง” พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เห็นถึงการชำระโดยทางไม้กางเขนที่ตรึงพระคริสต์และบัดนี้ ! พระองค์ตรัสสั่งว่า “ชำระล้างความบาปผิดของเจ้า โดยพระนามของพระเยซูคริสต์

3.2 จากพระวจนะฯ มนุษย์เราทุกคน “ตกเป็นทาส” ของความบาป และเราต้องการหลุดพ้นเป็นอิสระ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ถ้าพระบุตรทรงทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท เวลานี้พวกท่านเป็นอิสระแน่นอน” เป็นอิสระจากการพิพากษา ; เป็นอิสระจากความรู้สึกผิด ; เป็นอิสระจากอำนาจมืด วิญญาณชั่ว ; เป็นอิสระจากกฎแห่งกรรม “เราเป็นไทในพระคริสต์”

3.3 จากพระวจนะฯ มนุษย์เรานั้น “หลับใหล” อยู่ในความบาปและต้องการถูกปลุกให้รู้ตัว โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่ปลุกให้เราตระหนักรู้ตัวด้วยข่าวประเสริฐคือ “รู้ถึงชีวิตใหม่ในพระคริสต์” “นอกจากนี้ท่านควรจะรู้กาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่เรควรจะตื่นจากหลับแล้ว เพราะว่าเวลาที่เรจจะรอดนั้นใกล้กว่าเวลาที่เรได้เริ่มเชื่อนั้น (โรม 13:11)

3.4 จากพระวจนะฯ มนุษย์เรานั้น “ติดเชื้อ” จากความบาปและต้องการ “การรักษา” แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐ ทรงรักษาสิ่งที่เราเป็นอยู่นั้น ซึ่งแพทย์ในโลกนี้ไม่อาจจะเยียวยา รักษาได้ พระองค์ทรงเรียกคนทั้งปวงที่เป็น “โรคร้ายจากบาปนี้” และ ผู้ที่ทนทุกข์จาก “ผล” ที่เกิดจากเชื้อนี้ให้คนเหล่านี้เข้ามาหาพระองค์ “¹²เมื่อพระเยซูทรงทราบดังนั้นแล้วก็ตรัสว่า “คนเจ็บต้องการหมอ แต่คนสบายไม่ต้องการ” (มัทธิว 9:12) โลกของคนทั้งหลายที่ว่าไม่มีบาปจะไม่ต้องการ “พระผู้ช่วยให้รอดพ้นจากบาปและเวรกรรม” แต่...มนุษย์ที่รู้ว่าตนเป็นคนบาป จะต้องการการช่วยกู้จากพระเจ้า

ภาพที่สำแดงชัดเจนในพระวจนะฯ คือ “⁵ถึงแม้ว่าเมื่อเรตายไปแล้วในการบาป พระองค์ยังทรงกระทำให้เรามีชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ)” (เอเฟซัส 2:5)

ถามตัวเราเองว่า เราตระหนักถึงความบาปของเราไหม เราตระหนักถึงพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตของเราไหม !

..... วันนี้ ยอมรับให้พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า เข้ามาอยู่ในชีวิตของคุณ

..... เพื่อ ชำระล้าง ..... รักษา .... ช่วยเราให้พ้นจากการพิพากษา จากบาป จากเวรกรรมของเรา ให้เรารับชีวิตใหม่ในพระคริสต์ แล้วท่านจะอยู่ภายใต้ สิทธิอำนาจของพระเจ้า การปกครอง การคุ้มครอง การดูแล (อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า)

เมื่อเราเชื่อในพระคริสต์พระองค์ทรงประทานให้ “พระวิญญาณบริสุทธิ์มาประทับในชีวิตของเรา ประทานใจใหม่ : ธรรมชาติใหม่ ; บังเกิดใหม่ ; กำลังใจใหม่ที่พยายามต่อสู้กับการทดลองและความบาปซึ่งมาวนเวียนรอบตัวเราตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ลำพังตัวเราเองไม่สามารถเผชิญได้อย่างผู้มีชัย

อ.เปาโลได้หนุนจิตชูใจเราด้วยพระธรรม โรมบทที่ 8:1, 2, 6 “เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่

คนทั้งหลาย ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์² เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย³ 'ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนัง ก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณ ก็คือชีวิตและสันติสุข'⁴ (โรมบทที่ 8:1, 2, 6)

ในโลกเรา ในสังคมของเราต้องการ การช่วยกู้และการที่เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้า

ปัญหาและสิ่งทำลายของโลกนี้ยากที่จะแก้ไข แม้ว่า วันพรุ่งนี้ทุก ๆ คนในโลกจะเป็นคริสเตียนกันหมด ปัญหาและสิ่งทำลายต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนนั้นก็ยังไม่หายไปไหน แม้ว่า เราเชื่อวางใจในพระเจ้า

แต่คริสเตียนเราสามารถเผชิญ ปัญหาและสิ่งทำลายไม่ใช่ด้วยกำลังของตัวเอง แต่เราเผชิญ โดยมี พระเจ้าทรงอยู่เคียงข้าง ทรงรู้ ทรงปกป้องด้วยความรัก ด้วยฤทธิ์อำนาจและความรักของพระเจ้า พระคุณความรัก และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านี้แหละ เป็นสิ่งที่โลกและสังคมกำลังต้องการอย่างเร่งด่วนในประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์ และชีวิตเราแต่คนจะไม่สามารถลงตัวถูกต้องได้ ถ้าเราปฏิเสธพระเจ้า ปฏิเสธการช่วยกู้ ปฏิเสธความรักการสละชีพของพระองค์ แต่ถ้าเราเชื่อวางใจ เราสามารถเผชิญ ปัญหาการทำลายที่ยาวนานที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์ ด้วยคำตอบและทางออกที่ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กันจากพระเจ้า

พี่น้องรู้จักความบาปแล้วยัง อย่าเพิกเฉยต่อบาป แต่จงจัดการกับความบาปเดี๋ยวนี้ ถ่อมตัวลงและยอมรับการช่วยกู้ขององค์พระคริสต์เถอะครับ มีพระเจ้าผู้ทรงสร้างสนับสนุนเราทำให้เราและผู้เชื่อทั้งปวงเผชิญอนาคตด้วย “ความหวัง” และ “ความมั่นใจในแผ่นดินของพระเจ้า” อาเมน